

stonsfond, og fordeler den paa alle de Embedsmænd, som have Andeel heri, saa kommer der en meget mindre Sum paa hver, end efter den Gjennemsnitsberegning, som er gjort for Aaret 1847. Der er opført paa den almindelige Pensionsliste 379,600 Rbd.; det er efter den Fortegnelse, som fulgte med Finantsloven. Disse 379,600 Rbd. ere fordeelte mellem 631 Individer og der kommer altsaa efter den hidtil fulgte Praxis kun 601 Rbd. paa hver Pensioneret, medens man har beregnet, at efter den hidtil fulgte Praxis, hvor man dog er bleven staaende ved et enkelt Aar, vilde Gjennemsnitspensionen beløbe sig til 728 Rbd. Vil man endog saa tage Hensyn til den aftagende Pensionsliste, hvorved dog saa meget Overordentligt og Usædvanligt, der har forøget Pensionens Størrelse, har fundet Sted, og lægge denne sammen med den almindelige Pensionsliste, saa faae vi ialt en Byrde af 811,300 Rbd.; dette giver i Gjennemsnit af de 1,239 Pensionerede, som ere opførte paa begge Listerne, 655 Rbd. for hver, og efter den Scala, som det ærede Udvalg har anbefalet og paa hvis Resultat i det enkelte Aar det har beraadt sig, kommer der ikke mindre end 640 Rbd. paa hver, hvorved jeg maa gøre opmærksom paa, at, naar man i en Række af Aar havde fulgt den Vej, som Udvalget havde betegnet, vilde man have haft en langt større Pensionbyrde, fordi man da i en længere Tid vilde have haft de forholdsviis større Pensioner for den kortere Tjenestetid at tilsvare. Jeg skal af bort Pensionsvæsen fremdrage et enkelt Forhold, som maaskee vil kunne tjene til at gøre det Thinget indlysende, hvilken finansiell Byrde, man paa tager sig, naar man begynder med at pensionere forholdsviis høiere efter en kort Tjenestetid (Hør!) istedetfor at lade den indtræde efter en længere Tjenestetid. Det vil maaskee ikke være undgaaet Thingets Opmærksomhed, at, naar man sammenligner Pensioneringen ved forskellige Instituter, er der maaskee hos os intet Institut, som forholdsviis har en større Pensionbyrde end Theatret. Man har ofte her i denne Sag talt om Pensionbyrden af Theatret og den er bleven fremstillet heelt forskjelligt; men jeg skal gøre opmærksom paa, efterat have gennemgaaet de forskellige

over Pensionerne, hvorunder dog ikke Enkelpensionerne ere indbefattede, at jeg har faaet ud, at de Pensioner, som udredes til Theaters og Capelpersonalet, udgjøre 33,576 Rbd. om Aaret. Dette er vistnok en overordentlig stor Sum, i Forhold til de Gager, som her udredes, og jeg feiler neppe ved at paafaae, at, naar man sammenligner Gagerne og Pensionerne overhovedet her i Landet eller under hvert enkelt Institut, vil man neppe finde noget Institut, hvor Pensionerne staae i et saadant Misforhold til Gagerne, som ved denne Anstalt. Gjennemgaaer man nu de enkelte Pensioner, som blive udrede her, vilde det være høist ubilligt om man vilde sige, maaskee paa et Par enkelte Undtagelser nær, at Pensionerne, der ere bevilgede, ere for høie; de maae tvertimod i Almindelighed betragtes som lave. Men det ligger i den store Mængde af Pensionister, som her findes, fordi der har været en saa stor Lethed, og ifølge disse Instituters Natur, maaskee ogsaa maa være mere Lethed her, end i den øvrige Deel af Statstjenesten, at blive pensioneret i en ung Alder. Nu vil man maaskee indvende mig, at det jo slet ikke ligger i Bedkommendes egen Vilkaarlighed at gaae af i en yngre Alder og at blive pensioneret; og jeg vil ogsaa indrømme, at det ikke alene, og ikke engang hovedsagelig ligger i hans Vilkaarlighed. Men det blev allerede i gaar antydet af den ærede Finantsminister, og jeg troer, at Enhver, som vil sætte sig ind i de practiske Forhold, maa indrømme Rigtigheden af denne Anskuelse, at naar Pensionstloven aabner Afgang til at pensioneres forholdsviis høit i en yngre Alder eller efter en kort Tjenestetid, saa ville Bedkommende, der ikke med stærke Baand føle sig bundne til Statstjenesten, og der heller ikke have stor Udsigt til at forbedre deres Kaar eller den Stilling, hvori man vil komme, naar man senere gaaer af, heller ikke undlade at forberede, og at gøre Overgangen til at pensioneres langt lettere end det ellers vilde være Tilfældet. Jeg troer, og jeg er temmelig overbevist om, at jeg i denne Henseende ikke feiler, at Pensioneringens Omfang vil tiltage betydeligt jo mere fordeelsagtigt man gjør det at kunne afgaae efter en kort Tjenestetid (Hør!). Jeg vil imidlertid